

Opprinnelsen

"Jeg ser"

Jeg ser på den hvide himmel,
jeg ser på de gråblå skyer,
jeg ser på den blodige sol.

Dette er altså verden.
Dette er altså klodernes hjem.

En regndråbe!

Jeg ser på de høie huse,
jeg ser på de tusende vinduer,
jeg ser på det fjerne kirketårn.

Dette er altså jorden.
Dette er altså menneskenes hjem.

De gråblå skyer samler sig. Solen blev borte.

Jeg ser på de velklædte herrer,
jeg ser på de smilende damer,
jeg ser på de ludende heste.

Hvor de gråblå skyer blir tunge.

Jeg ser, jeg ser ...

Jeg er vist kommet på en feil klode!
Her er så underligt ...

Utgangspunktet

Allerede i 1893 undret den norske poeten Sigbjørn Obstfelder seg over menneskenes gjøren og laden ut fra vår plass i verden.

For noen år tilbake fikk jeg en forespørsel av Heidi Felle ved Galleri Bak Fasaden på Skåtøy, om å delta med studentene mine ved Kragerø kunstscole på et Land Art – prosjekt, med diktet som inspirasjon. Utgangspunktet var en gammel pram, en robåt i tre, og et område i vannkanten mellom en bekk/grøft som renner ned fra Skåtøy kirke (en av Norges eldste og største trekirker) og en veistump fra Skåtøybrygga, som bindes sammen med resten av øya.

Stedet

Kragerøskjærgården hevdes å være Norges vakreste (og farligste), med rundt 495 øyer, holmer og skjær å gå i land på, i tillegg til et utall skjær og båer å støte båten mot, og med Jomfruland som ytterste utpost mot Skagerrak.

Kragerø er en typisk turistkommune, med normalt fire ganger så stor befolkning om sommeren som om vinteren (i sommer seks). Skåtøy ligger nært Kragerø og har flest øyboere. Mange av sommergjestene besøker Skåtøys kafé, to gallerier og sommerens konserter. Mange går i land på Skåtøybrygga og forbi båten. Det var et element jeg ikke hadde tenkt over før jeg fant ut at jeg ville legge Waterways-prosjektet nettopp her, som en fortsettelse av hva studentene mine hadde gjort.

Med kirkespiret i bakgrunnen og den stadige tilstrømningen av folk, fikk Obstfelders dikt en dypere klangbunn. Samtidig oppsto et sosialt møtepunkt med folk som vandret forbi; av de som ble begeistret, undret seg, kommenterte, spurte og fotograferte. Alle de nydelige nysgjerrige barna aller mest, de som virkelig kan undre seg! Og de som vandret forbi...

Prosessen

"Her er så underlig", i byen Kragerø, der store pågående utbyggingsprosjekter lukker den gamle verneverdige bebyggelsen inne, og i skjærgården troner hyttepalasser på steder der fiskerbonden strevde for livsopphold, og mange forliste på havet i sin kamp for føden.

Jeg kjente på paradokset der jeg jobbet rundt båten; jeg sosialiserte, samtidig som jeg følte et økende behov for å trekke meg unna og inn i takrørskogen / rørvass (*Phragmites australis*) som rammer inn båten, og bare *være i flyten* i takrørskogens liv av lukter, lyder, former, bevegelse, lys og skygge. Å betrakte rommet der inne som et hellig sted eller rom, som ville vise meg veien videre.

Takrør representerer nok et paradoks: de blir opptil 4 meter høye, mens de resterende 80 prosent befinner seg under jorda; på den ene siden en vekst som lett brer seg og overtar både havstrender og innsjøer, og på den andre siden en viktig biotop for arter som rørsanger, pungmeis og myrsanger.

Dessuten en kulturvekst som tidligere har vært høstet til mangt et formål; halmtak vegger matter kurver møbler armering brensel blåseinstrumenter sugerør. Samt rørpennene Rembrandt og Vincent van Gogh brukte.

De eldste rørpennene man vet om kommer fra Egypt på 400-tallet f.kr., og takrør kan ha hatt en avgjørende rolle for utviklingen av skrive- og billedkunsten, leser jeg i det tekniske kunstmagasinet "Sirkel".

"Med vippan i toppen färger kvinnorna ylletyg gröna"

skrev Carl von Linné i Svensk flora i 1755. Og *der* var jeg!

"Dette er altså verden.

Dette er altså klodernes hjem.

Dette er altså jorden.

Dette er altså menneskenes hjem"

Det hellige rommet.

"Med vippan i toppen färger kvinnorna ylletyg gröna".

(Silke 0.5 x 1.25cm.)

I vika på den andre siden av kirken, Åsvika, ligger Sjøholmen, som viser vei videre ut mot havet...

Et mulig vidsyn

